

[Støtter.]

er til stede; jeg mener, den er til stede, og jeg mener også, jeg har argumenteret for det.

Jeg vil gerne gentage, at den konservative gruppe var villig til at styrke Nationalbanken ved indførelse af generelle regler som udlånslofter og kassebindinger. Vi var villige til at støtte Nationalbanken i Nationalbankens ønske og virke med at overholde de bestemmelser, som blev fastlagt. Det fremgik klart af første behandling, det er fremgået under udvalgsbehandlingen. Det kan ikke nytte noget, at ministeren med høj stemme og med meget urolig stemmeføring vil prøve på at bevise noget andet, for det kan ikke bevises, at vi har en anden opfattelse. Det fremgår af Folketingstidende.

Så gjorde ministeren nogle bemærkninger om, at vi var opgivende, det var en opgivende holdning, det var en opgivelses politisk osv. Bestemt nej. Vi har en optimistisk tro på, at vi kan etablere et moderne industrisamfund, bl. a. under forudsætning af, at vi holder et så frit kreditvæsen som muligt, der må spille på grundlag af den filosofi, som har været grundlaget i mange år. Der kan ske korrektioner undervejs med generelle regler og begrænsninger, det er vi enige om, men ministeren må forstå, at den konservative folketingsgruppe ikke har nogen tro på restriktioner. Det værste af alt er næsten den frygt for restriktioner, som befolkningen har. Vi kender reaktionerne: lige så snart der kommer en ministerudtalelse af den ene eller anden art, får det befolkningen til at disponere i uønsket retning. På 3 dage blev der tinglyst ejerlånepantebreve for over 6 mia kr. Det er et udtryk for befolkningens usikkerhed, dens angst for nye, jeg vil næsten sige bagholdsangreb. Det blev nævnt af en deltager i en fjernsynsudsendelse. Han spurgte: et nyt bagholdsangreb? Ja, sådan betragter befolkningen disse indskrænkninger, og det må vi lære at forstå. Denne lovgivning er en ramme, der muliggør snesevis af nye restriktioner, og den vil derfor tidoble den frygt, der eksisterer.

Det vil igen medføre bølger af uheldige dispositioner, som langt overvejer de goder, ministeren kan se i lovforslaget, og som jeg og mit parti også kan se i det, men som vi

altså ikke kan blive enige om at gennemføre.

Jeg lyttede med megen interesse til, hvad hr. Ømann sagde om, at denne lov ville medføre en mængde nye restriktioner på andre områder; det er altså restriktioner over for befolkningen. Vi er sat til at varetage denne befolknings interesser, ikke at genere denne befolkning.

Alt dette kunne undgås eller i hvert fald begrænses til et minimum, såfremt regeringen ville lytte til den opfattelse, som vor folketingsgruppe har gjort sig til talsmand for. Jeg behøver ikke at gentage alt, hvad jeg tidligere har sagt, men jeg mener, at vi ved at koncentrere os om begrænsninger af de offentlige budgetter, koncentrere os om at forøge den private opsparing, bl. a. ved at holde inflationen nede, ved at bestræbe os på at efterleve den filosofi, som er nedlagt i perspektivplanlægningen, kunne nå et rimelig godt samfund med rimelige forhold. Det, regeringen nu gør, er det modsatte: vi forøger inflationen, vi forøger byrderne for virksomhederne, for arbejdspladserne og for befolkningen.

Nyboe Andersen: Både hr. Ømann og økonomiministeren var noget inde på, at hovedsigtet med dette lovforslag var at overføre midler til eksporterhvervene. Det er da et hovedsigte, som vi gerne ser opfyldt, og vi ser gerne, at man ad den frivillige aftales vej prøver på at nå dette mål bedst muligt. Men man må undskylde os: vi har ikke nogen tillid til, at dette at underkaste pengeinstitutterne en statsdirigering efter dette lovforslags mønster skulle indeholde nogen som helst sikkerhed for, at det virkelig bliver eksporterhvervene, der får gavn af disse foranstaltninger. De erfaringer, vi har for, hvad det er for erhverv, man i særlig grad er interesseret i i praksis at give begunstigelser fra socialdemokratiets og SF's side, viser, at først og fremmest boligbyggeriet har fået sådanne begunstigelser, for det er det problem, vi i høj grad har haft at slås med i det sidste par år. Vi skal i denne sal behandle forslag om indeksregulerede obligationer for det sociale byggeri til 3 pct.s rente, og jeg gad nok vidst, hvilke eksportvirksomheder der i det hele taget får de kreditvilkår, som man har givet en